

Prvá kapitola

Káhira, Egypt

Jeseň 1935

Energická a nespútaná Cleo Davenportová lapajúc po dychu priťahla uzdu svojej sivej kobyly, obrátila sa a zamračene sledovala približujúceho sa jazdca. Brodie ju nechal vyhrať. Už zase. Z tváre si netrpezlivo odhrnula zlatistú kučeru, ktorá sa jej počas pretekov po púšti nalepila na ústa. Brodie bol iba o rok starší než ona a najlepší jazdec, akého poznala. Zúfalo ho túžila poraziť, ale čestne a zaslúžene.

„Ty darebák!“ zvolala naňho, no jej slová zanikli vo vetre. Kým pomaly svitalo, nad púšťou sa vznášala slabá žiara a ružová hmľa, lenže teraz už bol oranžový kotúč slnka vysoko na oblohe a zalieval večné pyramídy trblietavým svetlom.

Brodie sa široko usmial. Priložil si dľaň k uchu, pokrčil plecami a pokrútil hlavou. Cleo mu úsmev nevdojak opätovala. Cválajúci Brodie uvoľnene nadsakoval v sedle, silný vietor mu odvieval strapaté čierne vlasy z hranatej tváre. Zišlo by sa ho ostriať, lenže po poslednej skúsenosti odmietal dovoliť, aby sa k nemu Cleo priblížila s Fifinými krajčírskymi nožnicami čo i len na krok.

Jeho kôň, stále plný energie z pretekov, prestupoval na mieste. „Poďme,“ utrúsil Brodie a kývol hlavou k mestu. „Budú ťa hľadať.“

Len čo vošli do mesta a zvolnili tempo, Cleo vrhla na svojho spoločníka nenápadný pohľad. Brodie bol rodený Škót. Vyrastal vo Francúzsku, no keď mu zomreli rodičia, jeho strýko, pán Gordon, ho so sebou priviedol do hotela Shepheard.

Pán Gordon bol starý mládenec, pracoval ako správca zoologickej záhrady v hoteli Shepheard a k adoptovanému synovcovi sa správal nanajvyš nevraživo. Zvlúdnel až v okamihu, keď si všimol, že Brodie si takmer mysticky rozumie so zvieratami. Pred dvoma rokmi však zomrel na horúčku. Nový správca väčšinu času cestoval po svete, hľadal do zoologickej záhrady nové atrakcie a venoval sa vlastnému výskumu, takže Brodie plnil popri svojej práci aj väčšinu jeho povinností.

Aj Cleo bola sirota a takisto bývala v hoteli Shepheard. No zatiaľ čo Brodie žil v stiesnených priestoroch vyhradených pre riaditeľa zoo, Cleo spávala v prepychu priamo v hoteli.

Ako tak prechádzali labyrintom káhirských uličiek, do nosa jej udieral pach hnoja, oslov, kadidla, korenia a odpadkov. Míňali predavača zeleniny a ovocia s prútenými košíkmi plnými veľkých karfiolov, kapúst, pomarančov a datlí.

Robotníci polievali prašnú cestu vodou a Brodie popoháňal svojho koňa do rýchleho klusu. Zodpovedal za každodenný chod zoo, kŕmenie a napájanie zvierat, ako aj za kontrolu ich životných podmienok. Záhrada nebola veľká, chovali v nej dvojicu tiav, zopár mladých arabských koní, skrotené gazely, z ktorých sa tešili hlavne hotelové deti, a dve pandy z ďalekej Číny.

Len čo sa dostali na ulicu Ibrahima Pašu, zdobenú krásnymi záhradami, uvideli pred sebou rozľahlý areál hotela Shepheard. Bola to štvorposchodová kamenná budova s oblúkovými oknami, kolonádami a maličkými francúzskymi balkónmi – veľkolepá stavba pripomínajúca múzeá z európskych hlavných miest.

Širokému priečeliu dominovala štvorcová vyvýšená terasa lemovaná kovaným zábradlím. Na terase stáli mramorové stolíky, ratanové kreslá a bujné palmy v kvetináčoch. Elegantní čašníci boli odetí v karmínovo-zlatých vyšívanych kabátikoch, širokých bielych nohaviciach a na hlavách mali červené tarbuše. Hoci niektorí návštevníci

Káhiry uprednostňovali pobyt v Mena House či iných luxusných hoteloch v meste, každý, kto niečo znamenal – od Marka Twaina a Noëla Cowarda až po príslušníkov kráľovských rodín z celého sveta –, skôr či neskôr zavítal na terasu hotela Shephard aspoň na čaj.

Na ulici pod terasou sa v snahe predať tovar bohatým zákazníkom hromadili pouliční predavači, ktorí mali zakázané vychádzať hore. Predávali všetko možné od vejárov cez ovocie, metličky na odháňanie múch, vypchatých hadov a krokodílov až po živé sliepky. Cleo a Brodie sa predierali davom, rázne odmietajúc pomoc dragomanov ponúkajúcich svoje sprievodcovské služby. Obišli hotel, až napokon prišli k stajniam, kde Brodie zoskočil zo sedla, priviazal svojho koňa a vzápätí sa načiahol a chytil Cleo okolo pása, aby jej pomohol zosadnúť.

„Aby si vedel, zvládnem to aj sama,“ vyhlásila. „Nie som dieťa.“ Brodie bol taký veľký a ona taká drobná, že v jeho prítomnosti často pociťovala potrebu presadiť si svoje.

„Čo nepovieš,“ utrúsil s úsmevom pri pohľade na jej rozpačitý výraz a chytil jej kobyľu za uzdu. „Odvediem ju. Fifi sa bude hnevať.“

Cleo zagúľala očami. Jej francúzska guverniantka *mademoiselle* Faubertová bola lenivá ako paša. „Nech sa len hnevá, mne je to jedno.“

„Lenže ak niekto uvidí, že mi pomáhaš pri práci, budeme mať problémy obaja,“ podotkol Brodie. „Sám si môžem zavarit' už len tým, že ťa so sebou beriem jazdiť.“

„V tom prípade si musíme dávať pozor, aby nás nikto nevidel. O svoju kobyľu sa postarám sama.“ Keď sa stále zdráhal, akoby podobný rozhovor nevedli už veľakrát predtým, dupla nohou. „*Brodie*.“

Brodie si vzdychol. „Áno, vaša výsosť.“ S predstieranou servilnosťou jej podal Hviezdine opraty. „Ako poviete, vaše veličenstvo.“

Obyčajne rozprával s takmer nepatrným škótskym prízvukom, no keď si Cleo doberal za to, že sa podľa neho správa „samopašne“, nechával svoj prízvuk vyznieť naplno. Cleo naňho najprv zagánila, potom sa zasmiala a vzala Hviezdine opraty.

Len čo odsedlali kone, v družnom tichu sa pustili do ich čistenia a česania. Brodie mal pravdu. Už by sa mala vrátiť. Lenže táto chví-

ľa bola najlepšou časťou jej dňa, a tak sa ju snažila čo najviac predĺžovať.

Po čase sa opýtala: „Chystáš sa niekedy z Egypta odísť? Myslím domov.“

„Rodičia odišli zo Škótska ešte predtým, ako som sa narodil. Treli biedu a Francúzsko nenávideli od okamihu, keď sme sa doň presťahovali, takže na domov nemám veľa pekných spomienok.“ Pokrčil plecami. „Okrem toho som v živote nevidel nikoho zo svojich škótskych príbuzných.“

Cleo prekvapilo, že sa tak rozhovoril, pretože svoju rodinu spomínal len zriedka. „Nikto ti nikdy nenapísal?“ opýtala sa posmelená jeho zhovorčivosťou. Cleo čakala, kým Hviezda prestane frkať a pohadzovať hlavou, a potom začala kobyle prečesávať svetlú hrivu.

Dlhé zlaté kučery, ktoré sa jej za rýchlej jazdy uvoľnili zo stuhy, sa jej tu a tam prepletávali s kobylinými hrubými vlasmi. Vraštiac tvár si prehodila vlasy cez plecia a zastrčila si ich za uši. Vtom si uvedomila, že Brodie neodpovedal, a zdvihla hlavu.

Uhol pohľadom.

„Iba starý otec,“ odvetil napokon. „Raz.“ Zachmúril sa. „Napísal mi, že môj otec mu urobil hanbu, a tak sa ho rozhodol vydediť, a že môjho strýka považuje za pochabého blázna, ale ak mu dokážem, že som toho hodný, je ochotný zväziť, že ma ustanoví za svojho dediča.“

„Preto tak usilovne študuješ?“

Pokrútil hlavou. „Peniaze toho starého mrzúta sú mi ukradnuté. Postarám sa o seba sám.“

Cleina teta a poručníčka Serafina si rýchlo všimla, že Brodie je nesmierne bystrý, a tak pána Gordona presvedčila, aby mu dovolil chodiť na Cleino vyučovanie. Keď sa ukázalo, že francúzska guvernanka nezvláda zasycovať Brodieho hlad po vedomostiach, rozhodla sa ho dokonca učiť sama.

Cleo občas Brodiemu závidela, ako ľahko si dokáže získať Serafininu pozornosť. Bol horlivým študentom egyptológie a Serafina ho zjavne doučovala rada, zatiaľ čo na Cleo zvykla pri pohrúžení sa do výskumu či písania zabúdať. Oblúbiť si Serafinu nebolo ľahké.